

Otkrivamo laži na kojima počiva srpska crkva: Srbi sakrili hrvatsku genezu rimokatoličke dinastije Nemanjića

lipanj 22, 2019

Srbi u potpunosti lažirali i povijesno krivotvorili i sakrili hrvatsku genezu rimokatoličke dinastije Nemanjića

Ove godine je obljetnica od točno 800 godina otkako je Rastko Nemanjić alijas Sveti Sava daleke 1219. godine uveo bizantski crkveni obred u izvornu Crvenu Hrvatsku, poznatu i pod nazivom Duklja. Od tog trenutka počinje pakao na Zemlji za rimokatoličke Hrvate u najjužnijoj hrvatskoj pokrajini nekada prostranog i golemog Hrvatskog Kraljevstva. Pučanstvo Crvene Hrvatske počinje se silom pretvarati iz katolicizma na pravoslavlje. Inicijator svega bio je Rastko Nemanjić, čovjek koji je rođenjem kršten kao rimokatolik i do svoje 30. godine života nacionano se očitovao Hrvatom. Kasnije je prijelazom na srpsko pravoslavlje Rastko Nemanjić postao najvećim protivnikom i neprijateljem i hrvatstva i katoličanstva. To je čin izdaje i otpadništva od naroda i vjere, rijetko viđen i zabilježen i u širim povijesnim razmjerima. Kao što smo ranije jednom prigodom opširno elaborirali o lozi Nemanjića, oni su izvorno Hrvati rimokatolici i pobočna grana i krvni srodnici hrvatske narodne i kraljevske dinastije Trpimirovića.

Utoliko je današnje srpsko veličanje Nemanjića, poglavito Svetog Save još bizarnije i spada u sferu duboko iracionalnog. Nemanjići se kao oblasni vladari u katoličkoj i isključivo i 100% Hrvatima rimokatolicima naseljenoj Duklji pojavljuju nakon smrti dukljanskog kralja Bodina iz dinastije Vojislavljevića. I oni su kao i Nemanjići krvni srodnici Trpimirovića, koji su ih u Crvenu Hrvatsku iliti Duklju poslali da kao namjesnici Trpimirovića vladaju u ime središnje hrvatske vlasti i vrhovnog gospodara, a to je bio hrvatski kralj iz Kraljevine Hrvatske. Do kobnog povijesnog zapleta došlo je smrću kralja Bodina, posljednjeg vladara Duklje iz reda dinastije Vojislavljevića. Njegovom biološkom smrću.

Tako je posve neočekivano u prvi plan izbila loza Nemanjića. Stefan Nemanja, utemeljitelj dinastije Nemanjića bio je praunuk Bodinova kraljevskog dvorjanina Marka, također Hrvata i rimokatolika. Godine 1189. Stefan Nemanja je u potpunosti eliminirao Dukljansku kraljevsku obitelj Vojislavljevića, koji su prethodno na tronu naslijedili također Hrvate i rimokatolike na vlasti u Duklji iz reda dinastije Petrislavića.

Prije dolaska Nemanjića u Duklju, gdje se govorila ikavska čakavica, tamošnje je pučanstvo bilo od pamtivijeka 100% hrvatsko i rimokatoličko. Djelomično je u uporabi bio latinski jezik, jednim dijelom rabila se i hrvatska glagoljica. I Stefan Nemanja, kao i njegova braća Stracimir i Miroslav, u trenutku stupanja na vlast u hrvatskoj i rimokatoličkoj Duklji priznavali su vrhovništvo Rima. Uostalom, sam Stefan Nemanja je rođen u Ribnici kod današnje Podgorice, gdje je kršten po rimskom obredu. Očitovao se zarana Hrvatom i rimokatolikom, a kasnije je kod njega i kod njegovih sinova nasljednika došlo do senzacionalnog i neobjašnjivog zaokreta u nacionalnom i vjerskom smislu, tako da su Nemanjići istinski otpadnici, te povijesni izdajnici i izrodi hrvatskog naroda i katoličanstva. No, u samom začetku vladavine Nemanjića nije bilo takvih naznaka njihove izdaje hrvatstva i katoličanstva.

Dapače, dana 25. studenog 1189. godine papa Klemet III Nemanji i njegovoj braći preporučio je Bernarda, novopostavljenoga dubrovačkog nadbiskupa, budući su tada Nemanjići bili revni rimokatolici. I Miroslavovo evanđelje, pisano potkraj 12. stoljeća napisao je zahumski đakon Grigorij i posvetio "knezju velikoslavnomu Miroslavu, sinu Zavidinu," bratu Nemanjinu. Miroslavovo evanđelje napisano je prema porpisima rimske liturgije i za vjernike Katoličke crkve. Taj je evanđelistar pisan hrvatskom ćirilicom ili Bosančicom u njenome povelju, a na temelju hrvatske recenzije staroslavenskih glagoljskih knjiga. Stefan Nemanja imao je tri sina Vukana, Stefana i Rastka i svi su bili na rođenju kršteni po latinskom obredu i svi su bili vjerni i odani rimokatolici, naravno i sam Rastko Nemanjić koji se do navrene 30. godine života nacionalno očitovao Hrvatom rimokatoličke vjere. I Đuro, sin najstarijega sina Stefana Nemanje, dakle Vukana bio je katolik, a poznata je činjenica da je prvi srpski kralj Stefan Prvovjenčani, po starosti drugi od tri sina Stefana Nemanje, kraljevsku krunu primio iz Rima 1217. godine.

Nakon toga njegov mlađi brat Rastko ga je psihofizički zlostavljao, ucijenjivao, prijetio mu smrću ako papi Honoriju ne vrati kraljevsku krunu i pred neviđenim nasiljem i u strahu za život od mlađeg brata Rastka iliti budućeg Svetog Save, njegov stariji brat Stefan već je 1219. vratio kraljevsku krunu natrag, a svi povjesničari što proučavaju odnose Srbije i Vatikana suglasni su u ocjeni da niti jedan rimski papa 1219. i sve do današnjih dana taj čin izdaje rimokatoličke crkve od strane rođenog rimokatolika Rastka Nemanjića s pravom nije oprostio, niti zaboravio Srbima i Srbiji. Toj činjenici Srbi još uvijek ne žele pogledati u oči i priznati si grijeh.

Dragan Ilić

HOP